

heden kunde være henvendt derpaa ved Lovens næste Revision; den Tid er imidlertid endnu ikke kommen. Et Forslag, som Udvalget derimod forenede sig om at stille, var dette, at Amtsforsvalterembedernes Antal efterhaanden ved indtrædende Balance indskrænktes til et for hver Amtsradskreds, „hvoraf — hedder det — vilde følge en Sammendragning af Amtsforsvalterembederne i Frederiksborg og Kronborg, i Solhøi, Kallundborg og Næstved, i Præstø og paa Møen, i Maribo og paa Fælster, i Randers og Ebeltoft, i Ringkjøbing og Solstebro, i Ribe og Varde“. Ved enkelte Love er denne Udtalelse af Udvalget stillet Fyldest, saa at Sammendragning har fundet Sted flere Steder i Landet, medens den Sammendragning, hvorom der først ved Ledighed i Kronborg Amtsforsvalterembede skulde være Tale, nu staar for Dagsordenen til Forhandling. Den høitagtede Finansminister saa vel som hans Forgænger have nu, saaledes som Lovforslaget udviser, villet bibeholde 2 Amtsforsvalterembeder i Frederiksborg Amt og ment, at der her var Leilighed til at fravige den almindelige Regel i § 5 af Loven af 2den Juli 1870, hvor det hedder: „Hvor der er flere Amtsforsvalterembeder i en Amtsradskreds, bliver det ved den først indtrædende Embedsledighed nærmere ved Lov at fastsætte, hvorvidt de ville være at forene til eet Embede“. Man har ment, at deri laa en Antydning af, at det ikke blot skulde tages under Overveielse, men at der ogsaa skulde være Grunde til Stede for at fravige den Regel, som dengang blev fastslaaet og som Finansministeren tiltraadte. Derfor man nu ved nærværende Leilighed skulde gaa bort fra den Regel, kun at have een Amtstue i hver enkelt Amtsradskreds, saa maatte de stedlige Forhold og Embedets Omfang overhovedet tale for en saadan Afvigelse. Der er nu i Motiverne til Lovforslaget fremstillet saadanne Grunde, som den høitagtede Finansminister mener kunde tale for at bibeholde det hidtilværende Embede i Kronborg, men Forslagsstillerne, som i Forbigaaende bemærket udfjøre Flertallet i de Udvalg, der have været nedsatte over et lignende Lovarbejde i tidligere Samlinger, have ligesaa lidt nu som tidligere kunnet erkjende, at de Grunde, der anføres for Bibeholdelsen af dette Embede, ere fyldestgjørende. I Motiverne til Lovforslaget nævnes gjentagende Hensynet til Befolkningens Læve som en af Grundene for Bibeholdelsen af den paa-gjældende Amtstue; det udtales saaledes udtrykkelig, at en Nedlæggelse af Amtstuen og Flytning af Kontoret vilde blive til betydelig Ulempe for Befolkningen, navnlig naar henses til Distriktets Størrelse o. s. v. Denne Grund kan utvivlsomt ikke anses for rigtig. Det er sandsynligt, at Bibeholdelsen af Esrom Amtstuekontor har engang været ønskelig for Befolkningen, Kontoret ligger, som det ganske rigtig siges i Motiverne, ved en Landenei, der gaar gennem vestre og østre Kronborg Birk,

og det har altsaa været bekvemt beliggende for Reisende til Helsingør. Dengang vi endnu ikke havde Jernbaner i Nordsjælland, og Helsingør endnu havde lidt større Tiltrækningskraft, end den nu har — smaa kunde ønske, at den sit denne Tiltrækningskraft tilbage — var ganske vist denne Bei stærkt benyttet, men det er nu ikke længer Tilfældet. Siden Jernbanen blev anlagt, maa Esrom siges at være et meget uheldigt Sted for et selvstændigt Amtstuekontor. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at der bliver høist tre Sogne, nemlig Esbønderup, Søborg og Gilleleie, som kunne have nogen Interesse af, at Kontoret bibeholdes, medens der dog saamtidig i disse tre Sogne vil findes Mange, som ville erklære, at de ikke have den fjerneste Interesse af, at det bibeholdes, da de ikke have een Gang Grinde til Esrom, naar de have ti Gange Grinde til Frederiksborg, hvor Forslagsstillerne foreslaa Kontoret henlagt. Hvad angaar hele det vestre Birk med Sogne som Ramløse og Helsingør og Egnen deromkring, hvis sædvanligste Handelsplads er Hillerød, da er det ogsaa i høieste Grad usandsynligt, at det skulde have Interesse for dem at maatte drage bort fra deres sædvanlige Bei for at komme til Amtstuen i Stedet for at afgjøre Forretningerne der, hvor de sædvanligvis komme. Ved at faste et Blik paa Kortet kan man overbevise sig om Nødvendigheden af, hvad jeg her har udtalt. At Beboerne af Helsingør og det store Sogn, der ligger Best derfor, Likhøj Sogn, skulde have nogen Interesse af at reise vestpaa, hvor de ikke have noget Grinde, for at betale deres Afgifter, i Stedet for at kunne betale dem f. Ex. i Helsingør, hvor man kunde etablere en vis Opbejling for et Honorar, noget Lignende er Tilfældet andesteds, hvor man — sammenbrager Amtstue — eller at kunne aflevere dem pr. Jernbane i Hillerød, er vanskeligt at forstaa. Selv Amtstuebidrikket strækker sig lige ind til Frederiksborg Bys Grund og at de, der bo i Grønholte Sogn, skulle have Interesse af at reise til Esrom med deres Stak, i Stedet for at aflevere den i Hillerød, kan Ingen faae mig til at tro. Befolkningens Interesse taler aabenbart — naar man tager Distriktet i sin Almindelighed — for en Forandring i Retning af Sammendragning og for visse andre Bestemmelser, som Forslagsstillerne have paapeget i deres Forslag, istedetfor at gaa den Bei, som Regjeringen har foreslaaet. De fleste Sogne have som sagt Intet at gjøre i Esrom, og det vil derfor ligge ubeqvemt for dem at skulle forhandle med Esrom Amtstue. Det Samme vil være Tilfældet med de Fremmede, der komme reisende til Egnen for at kjøbe Skoveffekter. Heller ikke for dem kan det være heldigt, at de skulle gjøre Indbetaling i Esrom istedetfor i Hillerød eller et andet bekvemt liggende Sted. Den Grund, der er hentet fra Hensyn til Befolkningens Interesse, maa den ærede Minister aabenbart lægge til Side; den kan Regjeringen ikke an-